

Пише: Санда Рашковић Ивић
субота, 01 октобар 2016 11:12

(Текст обраћање Главном одбору ДСС)

Поштовани чланови Главног одбора,

драги пријатељи, желим да вам данас колико год искрено и отворено могу, објасним разлоге за моју оставку. Многима од вас смета што сам је дала јавно, а не најпре страначким органима. Од завршетка поновљених избора 4.маја па до краја јула председништво Странке се састало 8 пута. Имали смо кворум само једном и то на рођендан Странке, када је била заказана седница ИО и председништва. Главни одбор у јуну је био фијаско, није било кворума и на седници је владало велико незадовољство. Све су то били јасни сигнали да људи у Странци нису задовољни и поред тога што смо успели да поново постанемо парламентарна странка.

До расписивања избора обишла сам равно 100 општинских одбора, а у неким боравила и неколико пута, свако од вас је могао да ми телефонира кад год је хтео, а многи су ми због неког незадовољства мојим потезима писали писма на која сам одговарала. Радила сам вредно и ја од тога нисам ни знала нити могла боље. И радила сам без икакве новчане накнаде, што раније није био случај, а верујем да неће бити ни после мене.

Уверена сам да ДСС треба у критици власти и режима да следи принцип нулте толеранције. Ако будемо иступали само на одређене теме претварамо се у “конструктивну опозицију” и сводимо себе на кандидата за позицију сателита СНС.

Под мојом диригентском палицом остварено је неколико важних ствари. Направљена је коалиција с Дверима и ми смо упркос крађи постигли резултат који нас је пласирао у Скупштину Србије. Избистрили смо политику у односу на Русију, а одлазак наше делегације на Крим био је круна. Упркос клеветам и саплитањима које смо од напредњака и Ненада Поповића доживљавали у Москви, признати смо као партнер Русије у Србији. Сачували смо странку од напредначког преузимања и обрачунали се са Младеновићевом групом која је од ДСС хтела да направи привезак СНС.

Пише: Санда Рашковић Ивић
субота, 01 октобар 2016 11:12

Оно што није урађено то је промена Статута. Још у новембру 2014. именовала сам потпредседника Мишка Петковића на чело групе за промену Статута. Није урађено ништа, а то није само моја одговорност. Дакле, и поред постигнућа завладало је незадовољство. Део странке је био љут на мене, јер сам се опирала коалицијама на локалу, а део странке је био љут јер нисам успела да те коалиције спречим.

Покушала сам договором, али није ишло. Да сечем главе нисам хтела. Мислила сам да ће моја оставка “ресетовати” ситуацију у Странци, да ће заговорници нарочито ових београдских коалиција устукнути пред незадовољством Покрајинског одбора са КиМ.

Притисци су били огромни. Органи странке нису до краја радили свој посао. Покушала сам договором, али није ишло. Да сечем главе нисам хтела. Мислила сам да ће моја оставка “ресетовати” ситуацију у Странци, да ће заговорници нарочито ових београдских коалиција устукнути пред незадовољством Покрајинског одбора са КиМ.

Нисам дала оставку јер сам се уморила, борба у Скупштини тек предстоји. Нисам је дала јер сам се уплашила. Довољно сам прошла у Хрватској, да би ме нешто овде у мојој земљи уплашити могло. Нисам дала оставку јер сам се увредила, јер ако се нисам увредила када сам прошле године била чак „избачена“ из Странке као њен председник, онда ваљда никада нећу бити увређена. Нисам дала оставку јер вас не поштујем. Онај ко не поштује чланство, не обилази га толико колико сам ја то чинила.

Истине ради, морам признати да сам за нека кадровска решења сама крива. Погрешно сам одабрала неке сараднике, а неки су ту где јесу само зарад мира у кући.

Оно што ме ипак мало боли јесте незадовољство и непоштовање значајног броја мојих најближих сарадника. А данас и неразумевање, јер сам веровала да ће бити више разумевања за принципијелност, солидарност са нашом браћом са Космета и за одбрану идеје. Истине ради, морам признати да сам за нека кадровска решења сама крива. Погрешно сам одабрала неке сараднике, а неки су ту где јесу само зарад мира у кући.

Пише: Санда Рашковић Ивић
субота, 01 октобар 2016 11:12

